

figer, at en provisorisk Lov altid skal forelægges. Hvad jeg især lagde Vægt paa, det var, at efter Grundloven er der ikke Tale om, at en foreløbig Lov skal have Sanction af Rigsdagen for at vedblive at være gjældende. Den eneste Betingelse for at en foreløbig Lov kan vedblive at være gjældende er, at den skal forelægges Rigsdagen. Naar det nu er givet, at den høitærede Indenrigsminister har paa Regjeringens Vegne sagt, at den foreløbige Lov er forelagt, saa er fra Regjeringens Side den Betingelse opfyldt, som Grundloven opstiller for, at Loven skal vedblive at blive gjældende, og for at den skal tabe sin Egenkab af at være foreløbig bestaaende; og naar Rigsdagen da ikke gjør Strid til at faae den behandlet, saa kan den Fortolkning gjøres gjældende, at den er forelagt Rigsdagen og derved den Betingelse opfyldt, som Grundloven fordrer for, at den kan forandre sin Egenkab fra at være foreløbig til at være vedblivende gjældende Lov. Jeg tror derfor, at der i dette hele Forhold har været god Anledning til at stille Forslag om, at den foreløbige Lov ophæves ved en Lov, og det vilde jeg have troet, at der var Grund til, selv om det forholdt sig saa, at Texten i Bekjendtgjørelsen af 17de Marts stemmede med Titlen; thi det er efter min Mening at udslette den egentlige Aand og Mening i Grundlovens § 30, dersom det kan siges, at en foreløbig Lov er ophævet, saasnart den fra Regjeringens Side tilbagekalder, inden Rigsdagen kommer sammen, og at Grundlovens Fordringer ere opfyldte ved da at meddele den til Thinget, — det kan jeg ikke erkjende, og jeg kan derfor ikke strafalde mit Forslag.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det vil jo let sees, at det Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand har reist, for en stor Deel vedrører mere Thingets Formand end Regjeringen. Der er kun et Par Punkter, som det kan være Regjeringen om at gjøre at faae fuldstændig klarede. Jeg har, men som det synes forgjæves, søgt at gjøre det klart for den ærede Rigsdagsmand, at den foreløbige Lov er ophævet. Jeg vil ikke tale om, at man maatte

have meget stærke Grunde for at kunne troe, at der skulde være en Uoverensstemmelse imellem den kongelige Bekjendtgjørelses Overkrift og Indhold, og en overordentlig stor Grad af Tillid til egen Opfattelse, for ikke at komme i Tvivl om, at Overkriften virkelig skulde indeholde Andet end selve Resolutionens Indhold, gaaer ud paa; men jeg vil sige den ærede Rigsdagsmand, uden derved i mindste Maade at forkleine hans Viden iøvrigt, at han ikke kjender Lovsproget, dersom han ikke i selve Resolutionen finder hvad der behøves, for at det kan kaldes en Tilbagekaldelse af den provisoriske Lov. Naar det i Bekjendtgjørelsen siges, at den ved den provisoriske Lov Regjeringen givne Bemyndigelse ikke længer bliver at benytte — saa er den provisoriske Lovs Indhold derved taget bort, og derved tillige den hele Stilling ført tilbage til Lovens Standpunkt af 6te April 1855, og skulde der blive Spørgsmaal om, at særegne Omstændigheder atter kunde gjøre det nødvendigt at bevirke en Bemyndigelse for Regjeringen til at kunne give Tilladelse til høiere Renters Svarelse, da vilde dette, forsaavidt Rigsdagen paa den Tid ikke var sammen, kun kunde skee ved en ny provisorisk Lov med den Ansvarlighed, som deraf flyder. — Jeg gjentager saaledes overfor den ærede Rigsdagsmand at jeg efter min Overbeviisning, maa fastholde — den ærede Rigsdagsmand kan sætte Opfattelse imod Opfattelse, det er vist; men jeg vil imidlertid dog troe, at jeg har antydet Noget, der er mere end en personlig Opfattelse af Sagen, at jeg, siger jeg, maa fastholde, at den provisoriske Lov er saa bestemt og fuldstændig sat ud af Kraft som muligt, inden Rigsdagen kom sammen, og dernæst, at den er forelagt Rigsdagen. Hvorledes det, der forelægges, videre skal behandles, er Noget, som jo ikke er Regjeringens Sag. Den foreløbige Lov er først fremlagt i Landstinget, og det er udtrykkeligt der erklæret af Formanden, at han havde modtaget Loven af Indenrigsministeren, og at den tilligemed Bekjendtgjørelsen, som atter tilbagekalder den, vilde blive fordeelt blandt Thingets Medlemmer; — og derefter spiede Formanden til: „Ved denne Omdeling er det saaledes blevet givet Thinget